

Stor himmel og brusende flod

Af Per Steenholdt

Teteltet var helt og aldeles Dan´s opfindelse. Jeg havde kendt Dan siden han blev gift med min faster i begyndelsen af 60´erne. Tæt på ham kom jeg i 65 hvor jeg passede "Galleri 13" i Lars Bjørnstræde, som han var indehaver af. Dan var selv nattevægter og sov det meste af dagen. Ved den lejlighed røg jeg også hash for første gang. Dan ville lige se hvordan det virkede inden han selv røg. Jeg var meget sammen med Dan i 69 og begyndelsen af 70. Dan var enormt visionær og kunne udvikle ideer gennem en helt aften for næste dag at tage fat på en ny ide. Jeg oplevede at ideerne blev udviklet ud i den mindste detalje, for siden ikke at blive gennemført.

Jeg forventede noget i samme stil da Dan udviklede ideen om et Tetelt i Thy. Jeg havde mulighed for at blive "sygemeldt" som militærnægter og tage med. Jeg ville sikre mig, at en af Dans ideer blev gennemført, så jeg overtalte min kone til at vi skulle med.

Dan havde dog ingen problemer med at fastholde sin ide og organisere det praktiske. Alt det kedelige praktiske, han normalt ikke gad, klarede han selv. Tæpper og stoffer indkøbte han og samlede de trommer han kunne få fat på. Ved indretning af teltet var han også meget ihærdig og indkøbte en gammel vaskemaskine. Han skrællede bunden for varmelegemer og hængte et gasblus op under kedlen. Vi kunne nu lave 7 spande te på engang.

Konceptet havde Dan udviklet hjemmefra og jeg husker kun en ændring, der skulle ikke formidles salg af lsd. Dan tog også initiativ til en tur til stranden hvor vi indsamlede drivtømmer. Drivtømmeret blev brugt til at lave et aflukke i teltes ene hjørne, hvor jeg sov sammen med min kone om natten. Der var mange regler, men reglerne var ikke udgangspunktet, men en konsekvens af de rammer Dan ville skabe. Rammerne var de vigtige og det medførte nogle regler.

Teteltet var, bortset fra mig og konen, ikke et telt til overnatning. Hver dag skulle der ryddes op og gøres rent - teltet skulle gøres klart - det kunne man ikke hvis teltet blev brugt til almindelig overnatning. Folk der trillede om blev vækket og henvist til nabo teltet. Teltet åbnede når vi var klar og lukkede når stemningen havde nået et passende lavt niveau.

For de deltagere i lejren der var tiltrukket af hippie bevægelsen var teteltet "stedet" man tilbragte aftenen og natten, der skulle dog laves en masse for man kunne leve op til den "standard "Dan havde lagt. Det første jeg måtte gøre om morgenen, var at lave regnskab for chald. Den gamle brevuvægt kom frem (har lige opdaget jeg har den endnu) og chalden blev vejlet og pengene blev talt op. Kun en enkelt dag gav det anledning til større problemer, da jeg var så skæv, at jeg vejede pengene og talte klumperne. Så skulle teltet udlufes og der skulle ryddes op og gøres rent. Hvis solen skinnede, skulle trommerne ud og tørres. Beholdningen af cillummix skulle vurderes og der skulle måske laves nogle flere.

Dan skulle måske en tur til Frøstrup og købe ind og vaskemaskinen skulle fyldes op og der skulle tændes for gasblusset. Disse praktiske opgaver skulle koordineres med hvornår der var varmt vand til badning. Jeg gik i bad hver dag men undgik ikke lus. Der blev naturligvis fyret nogle piber imens, enten fordi vi trængte selv eller fordi der kom særlige gæster. Særlige gæster kunne være Karen og Holger eller Leo. Leo var den eneste af initiativtagerne til lejren som kom meget i teltet. Henning husker jeg kun fra en gang. Han kom vildt ophidset og skældte Dan ud, fordi vi havde givet en dreng på 12 år hashkage. Alt med stoffer skulle stoppes hvis vi gav kager til børn. Dan var parat til at rejse øjeblikkelig, men gjorde opmærksom på, at han naturligvis ville tage sin bil med. Mens Henning tyggede på den, sagde jeg, at vi ikke havde givet hashkager til en dreng på 12, hvis han havde spist en hashkage havde han købt den. Jeg kunne godt huske, at der dagen før var kommet en og fortalt om nogle gode kager, og vi var flere der gerne ville have en. Problemet var, at drengen virkede langt ældre, men det var naturligvis ikke rigtigt at købe en kage med til ham. Problemet var snarere, at Henning der havde talt i telefon med hans mor skulle have informeret os.

Leo kom dog også en dag. Han var i modsætning til Henning ingen "kostfornægter" når det drejede sig om at ryge en fed. Dagen efter galarkaoen var blevet mere end et privat middel mod ond i halsen, kom han forbi, da han havde hørt rygtet om den dejlige virkning. Han fik naturligvis en kop. Dagen efter kom han i et meget bestemt ærinde. Styrken af galarkakaoen skulle sættes ned. Den var alt for stærk og han beskrev den utrolige virkning og hvor dårligt han havde haft det om natten. Jeg kunne ikke forstå det havde virket så stærkt. Leo var jo vant til at ryge en del, så jeg mente han måtte have drukket den på tom mave. Det benægtede Leo kategorisk, han havde umiddelbart inden han kom spist sig mæt i pandekager hos Tømmerklausa. Så skreg vi af grin og fortalte at det var hashpandekager han havde spist sig mæt i.

"Almindelige" lejrdeftagere måtte pænt vente til vi åbnede, medmindre de skulle købe chald. Der skulle også findes folk der ville tjene lidt penge ved at vaske brugte krus og senere flasker til galarkakao.

For mange var teteltet der hvor de nærmest fik oplevelser ud af kroppen. De opdagede at man ikke behøvede at være medlem af "Young Flowers" for at opdagde, at musikken kunne tage over og spille sig selv.

Musik er måske en overdrivelse, rytme er måske mere dækkende. Men her kunne man, uden at have en tone i livet, opleve at ens krop på det nærmeste blev overtaget af en fælles rytme. Alt blev brugt, teltes trommer, grydelåg og kiksåser, alt hvad der kunne frembringe lyd. Det var ikke nok at 50 havde fundet en fælles rytme, rytmen skulle have overtaget, så "kørte det" og der kom en nærmest overjordisk melodi der lagde sig ovenpå rytmen.

Man kunne ikke provokere denne stemning frem. Dan havde erfaring med trommer, men han kunne heller ikke alene få det til at "køre". Knud Bjørnø var flittig gæst i teltet og hvis man ikke selv kunne opfatte om det kørte eller ej, kunne man se på ham. Han lyttede intens og når han begyndte at nikke i takt og messe "galar, galar, galar, galar" – så var den der. Så tog han fløjten frem og den overjordiske melodi man kunne fornemme "ovenpå" blev nu konkret via hans tværføjte. Hvis man så havde siddet i teltet en hel nat og oplevet, i stil med en taoistisk vækkelse, at de mange bække små, ikke kun var blevet en stor å, men meget udansk var blevet til en rivende flod, så kunne man blive slået helt på røven af, at møde himlen over Thy når man kravlede ud under teltdugen.

Himlen over Thy var noget ganske særligt og for de fleste byboere helt uvant, når man plejede kun at se udsnit af himmelen mellem byens tage, var det overvældende at se hvor stor den egentlig var. Sjovt var noget særligt, en kombination af ren luft og netop mangel på andet lys end det der var på himmelen. For utroligt mange var det en oplevelse for livet, at opleve man var en del af noget større og fremmedgjortheden i det mindste for nogle timer var helt væk.

Der var da også tit gæster der når teltet åbnede og utålmodigt spurgte til hvornår "trommeflippet" startede igen. Det var lidt svært, at forklare, at der ikke kunne sættes tid på og man kun kunne håbe, det også kom denne aften. Det var lidt vanskeligt at forklare dem, at man netop ikke kunne koncentrere sig om at starte et "trommeflip". Al koncentration var gift, man skulle slappe af og være total opmærksom – "flippet" kunne kun komme hvis man netop ikke koncentrerede sig. Lsd og chald var genvejen til den mystiske oplevelse men kunne ikke stå alene. Tæpper på gulvet, ophængte stoffer under telttaget og varme var en nødvendig del. Det var både varme fra kakkelovn og medmenneskelig varme.

Stemningen i teltet smittede af på hvordan man omgik hinanden om dagen, folk man mødte var ikke bare nogen man skulle passe på ikke at støde ind i – de var dele af den brusende flod man selv havde nydt at være en del af aftenen før. Det har aldrig været nemmere for mig, at omfatte andre med inderlig sympati, uden at være i seng med dem.

Det inderlige samvær gjorde det let at være sherif. Betingelserne var blevet langt lettere efter de første uger og jeg havde jo hele teltet bag mig hen ad en sjælden gang var nødvendigt at opridse nogle retningslinjer for adfærd. De fleste problemer kunne klares ved at kaste chillummix i den rigtige retning. Som nævnt var det kun "mig og konen" der overnattede i teltet; men der var da en enkelt nat hvor teltet blev holdt åbent hele natten.

Poul Dissing gæstede også lejren en uge eller to. Jeg så første gang Poul Dissing i 65 hvor han optrådte i "Club Paramount" i Roskilde. Han var en del af en trio men sang solo fire numre i en pause. Sjovt nok var Lasse Ellegård tilstede og jeg købte meget usædvanligt Roskilde Tidende og Lasse havde rigtigt nok bemærket Dissing og lavet en fin anmeldelse, hvor han på baggrund af. "Flade Jensen fra Fladen Strand", "Kammerat" og "Jeg ønsker mig en hest mor" profetisk forudså Dissing's karriere. Jeg havde selv købt hans lp "Nøgne øjne" og nydt den udvikling Dissing havde gennemgået. Som noget af det første henvendte Dissing sig i teteltet og spurgte om vi vidste hvor man kunne købe nogle kager og forklarede helt unødvendigt, at han var sanger. Det kunne vi hjælpe ham med, selvom vi ikke selv bagte kager, havde vi fået en kage bagt, den skulle bare lige køle lidt af.

Poul nød formentlig meget, at han kunne opholde sig som normal gæst i lejren, det gav han da udtryk for den sidste aften han var der. Han kom hen og sagde hvor dejligt det have været og spurgte om det var en god ide eller ok hvis han hentede "taren". Jo det var en god ide det var han meget velkommen til. Han var ikke kommet mange meter væk fra teltet, før jeg råbte, at "Poul henter "taren". Alle der havde syre eller særlig fed chald indtog det øjeblikkelig, jeg selv slugte også et "Pink Jesus" eller "Orange sunshine", så inden Poul var tilbage var et fedt trommeflip i gang.

Poul lyttede med og begyndte at finde nogle akkorder frem og følge trommernes rytme. Poul var ikke den store guitarist, men har aldrig været bedre end den aften. Han fandt rytmen og umærkeligt var det ikke trommerne der kørte med Poul's guitar, men guitaren der kørte med trommerne – pludselig lød det faktisk som indledning til et nummer fra "Nøgne øjne" og så kom nummeret. Med enorm respekt for de mange trommeflippere kom det ene nummer efter det andet. For mig var det en af de fedeste nætter. Så da Poul listede af, var der stemning for mere. Vi var da en hel del der kørte igennem. Da morgenen kom, hev vi hele den ene teltside op, så der fra teltet var udsyn til solopgangen over Thy. Vi trommede solen op og fik ideen om, at vi kunne da tromme den ned igen – vi opgav tanken ikke fordi vi troede vi ikke kunne, men af hensyntagen til, at det for en bondemand der var tidligt oppe, ville virke meget foruroligende, at se solen bevæger sig op og ned i takt med vores trommen.

Med hensyn til "stoffer" var lejren efter de første dage med ringe chald et rent "slaraffenland", jeg mødte kun chald og syre, om der har været andre ved jeg ikke. Chald var der nok af, og der var hele tiden nye beboere der havde penge til at købe den for. Det var naturligvis en form for snyd, at tage dem men for mig og nok også mange andre var det en "nødvendig" genvej der kompenserede for, at man ikke sad og mediterede ved en kildes udspring eller 40 dage i ørkenen. Jeg havde selv en fortid som uniformeret telegrafbud og stofferne kunne hurtigt få mig til at krænge "mit livs embedsdragt af", hvilket var meget befriende da uniformen tit havde strammet lidt i halsen.

I dag er der et billede af, at man fyrer en fed og så falder man passivt om. Det var bestemt ikke tilfældet. Jeg røg nogle dage måske 40 chillums men blev ikke inaktiv af den grund, tit kunne chillum nr. 25-30 virke som en "Cleaner" og give ny energi. Lsd var det nemt at få; men det var tilsvarende nemt, at få hjælp hvis trippet kørte skævt. Syren var forskellig styrke; men rigtig dårlig syre forsøgte vi at opspore og jerne fra markedet. Det er mit indtryk at der var 2 faser hvor et trip kunne gå galt. Hvis man var en lort eller kun facade kunne erkendelsen af hvordan det forholdt sig få nogen til at bryde sammen. Der kunne også afslutningsvis komme en fase hvor man kunne bryde sammen af de mange kræfter man forgæves brugte for, at fastholde indsigt og virkning. I den sidste fase var galarkakao velegnet.

Lsd har også ry for, at hvis man indtager det er det kun i hovedet det virker, man bliver afskåret fra at gribe hensigtsmæssigt ind i hvad der foregår omkring en, man bliver kun tilskuere. At det sidste ikke nødvendigvis passer har jeg selv erfaring med. De nødvendige opgaver teltet kunne sagtens klares og der var da også en enkelt nat hvor opgaven blev usædvanlig. Jeg var gået på trip med jeg ikke husker hvad hedder, men han må have tilhørt "inderkredsen" for han havde adgang til en af lejren biler. Han var i teteltet i starten af trippet men forlod det så. Jeg ryddede teltet ved normal tid og gik i seng i mit "aflukke" og nåede formentlig godt hjulpet af kakao at sove lidt hen, men blev klar da jeg hørte indtrængen og stemme. Det var 7-8 fiskere der slæbte en næsten bevidstløs pige ind i teltet – nu skulle der bolles. Jeg er bestemt ikke særlig muskuløs, at se på slet ikke i underbukser; men jeg sprang da hen og forsøgte at få dem til at holde op med det samme. Fiskeren der skulle være nr. 1, gad dog ikke høre efter, så ham greb jeg fat i nakken på og gav ham nogle drag over nakken. Det var bestemt ikke noget jeg ville givet mig kast med i nøgtern tilstand. Det kom lidt bag på fiskerne at en langhåret flipper greb til vold og der var nogle sekunders tavshed. der blev afbrudt af teltdugen der blev hevet op. Fyren jeg havde startet trippet med, var blevet urolig og havde følt at nu skulle der handles. Så han havde taget lejrens bil og kørt til teltet. Han havde overblik over situationen med det samme og meddelte fiskerne at "Nu kører Hanstholmbussen".

Jeg snakkede med han senere på dagen da virkningen af trippet havde fortaget sig, men han kunne ikke forklare hvorfor han dukkede op, han havde bare følt at det burde han gøre - og det hurtigt.

Jeg ved ikke hvor mange der i deres senere liv havde gavn af indsigt også opnået ved hjælp af stoffer og hvor mange det gik skidt for. Personligt trivedes jeg så godt med næsten alle, at jeg ikke var tilstrækkelig opmærksom på min kone. Hun slugte et gals piller som det viste sig ikke var specielt farlige men gav en meget lang søvn. Den tilkaldte lokale læge, var selvom han ikke var vandt til de mange nye patienter i sit distrikt en flik lille mand. Efter at have konstateret, at piller kun ville give meget søvn, spurgte han om vi havde et sted at tage hjem til når hun vågnede. Det kunne jeg bekræfte. Så sagde han at han syntes det ville være en god ide at tage hjem når hun vågnede og om jeg ikke ville gøre det. Det lovede jeg ham straks at gøre. Jeg slugte det andet glas da han var gået, fordi jeg mente at jeg med mine lidt ekstra kg, nok ville vågne til normal funktion inden hende, og det nok var en god ide at vide hvor hun havde været – da hun var "væk".

Jeg oplevede altså ikke lejrens sidste uger; men det passer mig fint at være taget hjem kort før Hjardemål. Om hvorvidt lejren førte til noget godt, nogen sejre kan jeg nogen gange være i tvivl. Jeg mener slev, at være blevet et lidt bedre forstående og tolerant menneske og det gælder vel også mange andre. Centralt i vurderingen er "Mazari Sharik".

Dengang i Thy var Mazari Sharik noget der blev nævnt hvis en af Dan's veninder havde snust sig frem til den fedeste klump i sin private æske. Det var det sted hvorfra den fedeste chald kom fra. Røgen fra den kunne virkelig fortrænge forestillingen og lugten fra napalm i Vietnam. I dag er Mazari Sharik navnet på den by hvor de danske soldater mellemlander på vej hjem fra orlov. Den positive effekt af indtagelse af chald og lsd ville nok have været meget større hvis det var andre, tættere på beslutningsprocesserne der havde indtaget det.

Venlig hilsen Per Steenholdt

👍 Synes godt om 2

Kommentarer

4 kommentarer

Sortér efter Ældste ↕

Tilføj en kommentar ...

Dan Nielsen

Kære Per, tak for en dejlig fortælling! Jeg selv var jo så involveret i det hele og så fikseret på at holde stilen plus alt det der skulle holdes styr på og skaffes og sørges for, at jeg nu bagefter slet ikke kan huske ret meget af alt det du beskriver, andet end stemningen, musikken og selvfølgelig tjalden..Når jeg læser din beretning må jeg spørge mig selv: er det nu virkelig sket eller er det noget Per husker forkert eller har opfundet? Men det betyder ikke noget, som sagt, jeg husker dårligt, for du rammer stemningen og teteltets virkelighed meget bedre end jeg nogensinde vil kunne gøre det. Du og din kone var virkelig meget gode hjælpere og mine faste støtter. I var dem jeg kunne stole på. Men der var jo en del andre der også hjalp til, især med at passe teboden med de tørrede frugter og hvad vi ellers havde af småsnask - og naturligvis når vi lavede galarkakaoen. Jo, da var der en del der skulle være med til at smage om den nu var vellykket! Det var dig, der kom med opskriften på galarkakaoen og jeg lovede dig at jeg altid ville fortælle at det var din recept - og det har jeg holdt!

Endnu en gang tak for din hjælp og for denne dejlige beretning! Knus!

Dan

Synes godt om · Svar · 🗨️ 4 · 7 år

Erling Thybo

Yderst interessant beskrivelse - på flere planer... Hit med opskriften/recepten

Synes godt om · Svar · 🗨️ 1 · 7 år

Per Steenholdt

Læs bogen side 86, jeg kom nu aldrig selv kardemomme og kanel i, det må have været senere tilføjelser efter jeg rejste hjem. I varm kakao virker det lidt hurtigere end i kager og man skal prøve forsigtigt, vent en ½ eller hel time før du drikker en kop mere. Nogle fiskere købte en hel kasse "Guld galar kakao hos "Tømrrer Claus" og slugte en hver. De kunne ikke mærke noget og tømte hele kroppen inden de opdagede virkningen, det var en dem der blev til en sommerfugl.

Synes godt om · Svar · 🗨️ 3 · 7 år

Erling Thybo

Håber at flere indsender deres personlige historier. Historisk/empirisk interessant.Kunne tjene som et slags apendix til (foreløbig) Hippie l´s lidt mere overordnede sammen. Og som godnatlæsning til de velfriserede børnebørn. Ad."Opskrift" - Har gennem tiden benyttet selvsamme metode - dog desværre uden sommerfugleeffekten....

Synes godt om · Svar · 🗨️ 1 · 7 år

📘 Plugin til Facebook-kommentarer

fora

Brev fra Aviles

Novelle fra Hippietidens Østerbro

De skæve nybyggere

Da Møn blev sexet!

UFO over Skovlundehallen

Stor himmel og brusende flod

Jesper Sørensen - dengang i lejren

Glæden ved -

Fede tider i Århus og Frøstrup lejren